

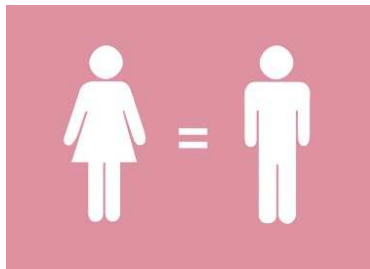
CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na casa)

26-27 de xuño do 2021

XIII DOMINGO DO TEMPO ORDINARIO

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA
E CON RESPONSABILIDADE PERSOAL ANTE A COVID-19

1.- ENCONTRO EN FAMILIA

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *Unha xuntanza de amor*

Celebrante

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir a nosa fe en familia. Facémolo no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

A sona de Xesús estendíase por todas partes e a xente acudía a El, uns para escoitar a súa palabra, outros para pedirlle favores e algúns simplemente para velo e poder tocar o seu manto.

Hoxe o Evanxeo tráenos dous feitos: Xairo, un home importante naquela comunidade, que lle presenta o problema da súa filla que está a morrer. E unha muller que ten unha enfermidade e non se atreve a pedir nada senón soamente quere tocar o manto de Xesús.

A resposta de Xesús a ámbolos dous é a saúde, pero á muller dille que a sandou a súa fe e a Xairo pídelle que teña fe nel.

Temos que ser persoas crentes que traten de vivir conforme a nosa fe e confiar neste Xesús que comparte con nós a súa vida, e fainos familia na que sentimos a ledicia do amor de Deus Pai.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *A presenza de Xesús no medio de nós faise realidade cando somos capaces de vivir en familia e fogar compartindo e estando a beira de quen precisa de nós. Por iso agora queremos pedir perdón polas veces que non compartimos cos demais as nosas vidas e non nos preocupamos por eles:*

Monitor/a:

- Perdón, Señor, polas veces que vivimos preocupados só por nós e polo noso, e viramos as costas aos demais. Señor téndenos a túa man
- Perdón, Señor, polas veces que non nos achegamos a escoitar, a falar, a compartir facendo igualdade. Cristo téndenos a túa man
- Perdón, Señor, polas veces que non estamos atentos, nin damos unha man, a quen sofre e a quen ten necesidade. Señor téndenos a túa man

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida, e dos que se senten marxinados por calquera causa, a todos nos conceda o perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante *Rematamos a primeira parte da celebración comprometéndonos a vivir sempre como fillos do mesmo Pai e irmáns dos que están á nosa beira.*
(silenzo)

Celebrante:

Deus, Noso Pai,
co teu espírito de adopción fixéchesnos fillos da luz.
Non permitas que o erro nos envolva nas tebras,
senón que permanezamos sempre iluminados
polo resplandor da túa verdade.
Pedímoscho a Ti Pai, por Xesucristo teu fillo,
que vive e reina por sempre eternamente. Amén

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s)

Monitor/a:

Escoitamos agora na primeira lectura unhas palabras que nos deberían facer pensar moito. Paulo, o apóstolo, fálanos de igualdade, fálanos da necesidade dun mundo mellor repartido, porque hai poucos que teñen moito, e hai moitos que teñen moi pouco. Xa era así fai 2000 anos e hoxe seguimos igual. É momento de empezar a vivir mellor o que nos pide a nosa fe. Escoitemos.

2 Cor 8, 7.9.13-15 *LECTURA*

LECTURA DA SEGUNDA CARTA DE SAN PAULO AOS CORINTIOS

Irmáns e irmás:

Xa que abundades en todo -en fe, en palabras, en ciencia, en interese por todo e en amor a nós-, que abundades tamén nesta graza. Ben sabedes o xeneroso que é o noso Señor Xesús Cristo: sendo rico, fíxose pobre por vós, para que vós vos fixédes ricos coa súa pobreza.

Non se trata de que vós pasedes apretos por aliviardes a outros, senón de que exista igualdade. Neste momento a vosa abundancia pode remediar a carencia deles, para que a abundancia deles poida vir en auxilio da vosa carencia. Así haberá igualdade, de acordo co que está escrito: A quen recollía moito, non lle sobraba; e a quen recollía pouco, non lle faltaba.

Palabra do Señor

♪ 41 *Quen nos vai separar de Ti?* **SALMO**

(*en pé*) Mc 5,21-43 *EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MARCOS

Pasando Xesús nunha barca para a outra banda do mar de Galilea, xuntouse moita xente arredor del, que estaba na beira do mar.

Nisto chegou un dos xefes da sinagoga, chamado Xairo, que, ao velo, botouse aos seus pés suplicándolle:
- A miña filla está a piques de morrer; ven impor sobre ela as túas mans, para que sande, e viva.

E foise con el, seguido de moito xentío, que o estrullaba.

Había unha muller, que padecía hemorraxias desde doce anos atrás, e levaba sufrido moito cos médicos, que lle acababan cos bens; total para nada, porque a cada paso ía a peor. Como oíra falar do que facía Xesús, achegouse entre a xente por detrás e tocoulle o seu vestido, dicindo para si: "Anque non sexa máis que tocarlle o seu vestido, ficarei sa". E secándoselle a fonte da hemorraxia, sentiu no seu corpo que estaba curada do mal.

Axiña Xesús, decatándose da forza que saíra del, volveuse e preguntou:

- Quen me tocou na roupa?

Os discípulos respondéronlle:

- Ti ben ves a xente preméndote; e aínda preguntas por quen te tocou?

Pero el seguía mirando arredor, para ver quen fora. Daquela, a muller, amedoñada e tremendo, sabendo o que lle sucedera, veu caer ante el contándolle toda a verdade. El díxolle:

- Filla, a túa fe sandoute, vaite en paz, curada para sempre da túa doenza.

Aínda estaba el falando, cando chegaron da casa do xefe da sinagoga a dicirlle:

- A túa filla acaba de morrer. Para que andar xa molestando ao Mestre?

Pero Xesús, ao escoitar o que estaban a falar, díxolle ao xefe da sinagoga:

- Non temas, abonda que teñas fe.

E non permitiu que ninguén o acompañase, fóra de Pedro, Santiago e Xoán, o irmán de Santiago.

Ao chegaren á casa do xefe da sinagoga, vendo o gran barullo que facían con choros e lamentos, entrou e díxolles:

- A que vén tanto barullo e tanto chorar? A meniña non morreu, está a durmir.

E todos facían riso del. Pero botándoos a todos fóra e levando con el os pais da meniña e mailos seus acompañantes, entrou onde estaba a nena. Colleuna pola man e díxolle:

- Talitha, qumi (que quere dicir: "rapaza, érguete").

A rapaciña ergueuse de contado, e botouse a andar, que xa tiña doce anos. E aquela xente quedou coa boca aberta. El insistiu en que non llo contasen a ninguén, e mandou que lle desen de comer.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

(en pé)

PROFESIÓN DA FE

Celebrante: *Despois de escoitar a túa Palabra, queremos ser coherentes na fe e na vida, e imitando a Xesús estar á beira da xente e dar froitos no camiño da igualdade. Por iso proclamamos a fe que compartimos:*

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Monitor/a:

Crede en Deus Pai,
creador do ceo e máis da terra,
que á súa imaxe e semellanza
nos convida a compartir?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede en Xesús, o seu Fillo benquerido,
que está á nosa beira,
e sobre todo á beira dos doentes e necesitados?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede no Espírito Santo, que nos alenta a camiñar
erguendo a quen se sente afundido?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede na igrexa, comunidade viva,
que ao xeito de Xesús,
somos chamados a estar atentos aos demais
compartindo as festas e as penas?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Oremos a Deus Pai, e como igrexa no fogar poñamos nas súas mans os nosos mellores desexos para esta sociedade na que vivimos. Oremos dicindo*
SEÑOR, QUEREMOS DAR UNHA MAN

Monitor/a:

✓ Coma ti Xesús estabas á beira da xente ofrecendo palabras e feitos cheos de vida, tamén nós hoxe dicimos

✓ Coma ti Xesús non pasabas desapercibido para a xente, senón que todo o mundo te buscaba, tamén nós hoxe dicimos

✓ Coma ti Xesús dispuñas as túas mans e os teus esforzos en ben dos demais, tamén nós hoxe dicimos

✓ Coma ti Xesús andabas no medio da xente sentindo as súas ledicias e as súas penas, tamén nós hoxe dicimos

✓ Coma ti Xesús te achegaches a quen tiña motivo para queixarse, tamén nós hoxe dicimos

✓ Coma ti Xesús deches vida a dúas mulleres, tamén nós, ante tantas traxedias de violencia de xénero, dicimos

Celebrante: *Escoita, Señor, as nosas pregarías, e énchenos do alento que te levaba a estar sempre á beira de todos e dun xeito especial dos máis necesitados. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén.*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS EN FAMILIA

NOSO PAI

Celebrante: *Sentíndonos irmáns de todos, tamén dos que hoxe son marxinados pola nosa sociedade, rezamos a Deus, que é Pai de todos coma nos ensinou Xesús. Rezamos:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Xesús acollía e transmitía paz e esperanza a todos. Coma El sexamos tamén nós transmisores de esperanza e paz nestes momentos de pandemia e dificultade, sabendo que a paz faise dende a igualdade, faise con respecto, faise con tolerancia, faise con todas as mans atrevidas para coidar.*

COMUÑÓN

Celebrante: *A Eucaristía reúnenos a todos na mesa do Pan compartido.*

Xesús acóllenos a todos sen distincións para que aprendamos que todos somos necesitados da súa Palabra e do seu amor. Ditosos nós que hoxe fomos acollidos e convidados a esta mesa do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 n° 50 Na tardiña baixa da vida

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor,
que esta celebración, que acabamos de compartir,
renove a nosa vida familiar.

Fai que unidos sempre a ti polo amor,
deamos froitos de vida eterna.

Pedímoscho a Ti que vives e reinas con nós
por sempre eternamente. Amén.

*Xesús mostraba a todos ao Deus da VIDA, o Deus que
conta con nós, coas nosas palabras e os nosos feitos.*

*Sobre todo, a xente máis necesitada e marxinada
acudía a El para atopar consolo e esperanza.*

*Hoxe somos nós os que temos que levar consolo e
esperanza a todos os que se senten marxinados por
calquera causa, xa que fomos convidados e participamos
do Evanxeo do Señor.*

***Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén.***

“Non temas, abonda con que teñas fe”

Palabras do evanxeo de hoxe.

